

Sendt: 2. februar 2012 13:38

Til: 'tom'; ozlem.cecik@ft.dk; Thyra Frank; Marlene Borst Hansen; Karin Nødgaard; Maja Panduro; Finn Sørensen (EL); Eyvind Vesselbo; Karina Adsbøl; Hans Andersen; Stine Maiken Brix; Anne-Mette W. Christiansen; Orla Hav; Flemming Møller Mortensen; Jens Joel; Karen Johanne Klint; Rasmus Horn Langhoff; Poul Andersen; Liv Holm Andersen; Andreas Steenberg; Annette Vilhelmsen; Ida Rosendal Damborg; Pernille Skipper; Louise Schack Elholm; Karen Ellemann; Finn Thranum; Fatma Øktem; Rene Christensen; Mette Hjermand Dencker; simon.amnitzboll@ft.dk
Emne: forslag til ligestilling af handicappede i ny førtidspensionslov

Hans Erik Avlund Frandsen

1.-2.-2012

Til socialministeren, socialpolitisk udvalg, de socialpolitiske ordførere og ordførerne for handicapområdet.

Regeringen har annonceret en reform af loven om førtidspension. Jeg vil i den forbindelse gerne gøre opmærksom på en urimelighed

som man passende kunne rette op på ved samme lejlighed.

Det drejer sig om den forskelsbehandling der er mellem handicappede, der får pension efter de nye regler, og dem der får

efter de gamle regler. Det er som bekendt sådan at hvis man før 2003 har fået tildelt en invaliditetsydelse og så efter 2003

søger om at få tildelt en fuld førtidspension, så behandles man efter de regler og kriterier der var gældende før 2003.

Det gør man også hvis man søger om at få forhøjet pensionen fra f.eks. mellemste til højeste førtidspension.

Det betyder i nogle situationer at to personer med nøjagtig det samme handicap tildeles to meget forskellige ydelser.

Mere præcist drejer det sig om

1) Definitionen af arbejdsevnen:

Som jeg har forstået det, hedder det strengt taget "erhvervsevne" når der er tale om den gamle ordning, og "arbejdsevne"

når det gælder den nye ordning. I praksis er forskellen at man ifølge den nye ordning vurderer ansøgeren i forhold til

de faktisk eksisterende jobmuligheder, dvs. at kommunen skal kunne pege på konkrete jobmuligheder som belæg for at

ansøgeren har en arbejdsevne tilbage.

Hører man derimod hjemme i den gamle ordning, vurderes man ud fra om der findes en teoretisk mulig erhvervsevne.

Dvs. at det er ligegyldigt om der i den virkelige verden hvor den handicappede skal leve sit liv, findes jobmuligheder

hvor vedkommende med det handicap der nu er, kunne få ansættelse bare nogle timer om ugen.

I det tilfælde jeg har kendskab til, har det betydet at ansøgeren trods alle de relevante undersøgende instansers entydige

konklusion: at der ikke var nogen erhvervsevne tilbage, blev spist af med mellemste førtidspension. Det betyder -

sammenlignet med de regler der gælder hvis man falder ind under den nye ordning - et "tab" på netto ca. 2300 kr. pr måned.

2) Supplerende ydelser til handicappede:

Ud fra §100 i serviceloven kan man få en økonomisk kompensation for dokumenterbare udgifter som den handicappede

kun har pga. sit handicap. Der skal foretages en individuel vurdering af den handicappedes situation. Det gælder f.eks.

for handicappede på kontanthjælp. Og det gælder også for handicappede der er tildelt førtidspension efter de regler der

gælder for den nye ordning efter 2003.

Bedømmes man derimod efter de gamle regler fra før 2003, kan man ikke få dette supplement til pensionen.

Til gengæld kan man søge om forskellige andre tilskud efter samme regler som dem der gælder for folkepensionister. Her

er der tale om støtte til nøje specificerede ting (medicintilskud, varmetillæg etc.). Der foretages altså ikke en individuel

vurdering. Det betyder for nogle handicappede at deres handicaprelaterede udgifter ikke kan kompenseres. I det tilfælde

jeg kender til, har det betydet at vedkommende ved overgang fra kontanthjælp til førtidspension har mistet et månedligt

beløb på godt 3000 kr.

Et beløb hun altså som handicappet kontanthjælpsmodtager efter en individuel kommunal bedømmelse var erklæret

berettiget til oven i kontanthjælpen, og som hun ville have kunnet beholde hvis hun var blevet vurderet efter de nye

pensionsregler.

Man kan selvfølgelig diskutere hvad der er rimeligt i forhold til økonomisk støtte til handicappede. Det er derimod svært

at se nogen rimelighed i at to personer med nøjagtig samme arbejdsmæssige og økonomiske handicapproblemer behandles

så forskelligt. I det tilfælde jeg kender til, drejer det sig samlet om en forskel på over 5000 kr. efter skat pr måned!

Venlig hilsen

Hans Erik Avlund Frandsen